

מג"ץ 7615/07

קבוע: 5.11.07

בבית המשפט העליון

בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

1. _____ ברגותי

2. המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר – ע.ד.

ע"י ב"כ עוה"ד סיגי בן ארי ואח'

טל': 6283555 ; פקס': 6276317

תעוֹת רִים

נ ג ד

ממקד כוחות הצבא בגדה המערבית

על ידי פרקליטות המדינה,

משרד המשפטים ירושלים

טל': 02-6466157 ; פקס': 02-6467011

ה מ ש י ב

תגובה מקדמית מטעם המשיב

המשיב מתכבד להגיש בזאת את תגובתו המקדמית לעתירה, כדלקמן:

1. עניינה של העתירה בבקשות העותרת 1 (להלן: "תעותרת"), תושבת האזור, כי יותר לה להיכנס לישראל לבקר את בעלה, אשר נשפט ל - 9 מאסרי עולם ו - 30 שנות מאסר וכלוא בישראל.

2. המשיב יטען כי דין העתירה שבפנינו להידחות, וזאת נוכח עמדת גורמי הביטחון לפיה קיים חשש כי כניסתה של העותרת לישראל לצורך ביקור בעלה הכלוא, תסכן את בטחון המדינה.

יצוין, כי התנגדות גורמי הביטחון אינה מתייחסת לאפשרות כי בנו של העותרת יבקר בישראל לצורך ביקור אביו, וזאת בליווי אדם אחר אשר בקשתו תאושר על ידי גורמי הביטחון.

ואלו עיקרי העובדות הצריכות לעניין

3. העותרת, תושבת האזור, הנה אשתו של מוראד ברגותי אשר נשפט ל - 9 מאסרי עולם ו- 30 שנות מאסר, ונמצא כיום בכלא בישראל.
4. כעולה מן העתירה, ביום 20.3.07 פנתה העותרת, באמצעות העותרת 2, בבקשה להתיר את כניסתה לישראל לצורך ביקור בעלה הכלוא. יוער, כי העותרת מעולם לא החזיקה בהיתר כניסה לביקור כלואים בישראל. העתק בקשת העותרת 2 לקבלת היתר כניסה לישראל לצורך ביקור בעלה צורף לעתירה כנספח 3/ע.
5. מגורמי הביטחון נמסר, כי הם מתנגדים להתרת כניסתה של העותרת לישראל, אף לצורך ביקור בעלה בכלוא בישראל, נוכח מידע מודיעיני הקיים בעניינה ומצביע על הסיכון לביטחון המדינה מקום בו יותר ביקור כאמור. עם זאת, וכעולה מן העתירה, בשל תקלה לא נשלחה הודעה על כך לעותרות.
- במידת הצורך, חומר חסוי הקיים בעניינה של העותרת יוצג, בהסכמת העותרות, בדיון כמעמד צד אחד, בדלתיים סגורות.
6. יצוין, כי מלשכת היועץ המשפטי ביהודה ושומרון נמסר, כי לבני משפחה נוספים של בעלה של העותרת ניתנו בעבר היתרי כניסה לישראל על מנת לבקרו. כך, לדוגמה, חוריו של בעלה של העותרת, קיבלו בעבר היתרי כניסה לישראל צורך ביקור כלואים (לדוגמה, לאם ניתנו היתרים מיום 18.3.07-1.5.07, 1.11.06-15.12.06, 30.4.06 - 13.6.06 ולאב ניתנו היתרים מיום 16.7.07-29.7.07, 11.2.07-27.3.07). כמו כן ניתנו היתרים בעבר לאחיו של בעלה של העותרת.

עמדת המשיב

7. היתר יציאה מן האזורים שבשליטת הרשות הפלסטינית לישראל נדרש מפאת כך שאזור יהודה ושומרון הוכרז כ"שטח סגור" בצו בדבר סגירת האזור. לפיכך, תושב איננו חייב בקבלת היתר יציאה מהאזור, היתר הניתן מאת מפקד כוחות צה"ל באיננו.
8. כניסתם של תושבים פלסטינים לישראל, באמצעות ההיתר הניתן על ידי מפקד האזור, הינה מכוח צו הכניסה לישראל (פטור תושבי יהודה ושומרון, רצועת עזה וצפון סיני, ומרחב שלמה ורמת הגולן), התשכ"ח-1968, בו קבע שר הפנים, על פי סעיף 17(ב) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, כי היתר יציאה לישראל מטעם מפקד האזור, לצורך עבודה או לצרכים אחרים, לתושבי האזור, פוטר מן הצורך באשרה או רשיון על פי חוק הכניסה לישראל.

השיקול הביטחוני, שעניינו בסכנה הנשקפת מפלוני לביטחון המדינה, הנו בוודאי שיקול ענייני ומרכזי בחלטת המפקד הצבאי להתיר את כניסתו של תושב האזור לישראל.

לעניין זה ראו והשווה למשל פסק דינו של כבי השופט מצא בבג"צ 7277/94 פלוני נ' המושל הצבאי לחבל עזה, תקדין-עליון, כרד (2)95, 889, שם עתרו תושבים מרצועת עזה בבקשה לקבלת היתר יציאה לישראל, ובו נקבע כדלקמן:

"...מתן היתר כפוף, לעולם, להיעדר טעם בטחוני המחייב מניעת הכניסה. קיומו של טעם בטחוני כזה, ביחס למי שהינו תושב האזור שבתחומי הרשות הפלסטינית, נלמד - מכורח הנסיבות - ממידע מודיעיני. בדיקת וקביעת אמינותם של מקורות מודיעיניים נתונות לגורמי שירות הבטחון".

המשיב יטען, כי נוכח המצב הביטחוני הקשה השורר כיום בישראל ובאזור, גובר הצורך להקפיד כי הנכנסים משטחי הרשות אינם מסכנים את בטחון הציבור.

במקרה דנן, כפי שפורט לעיל, מסרו גורמי הביטחון כי בידם מידע מודיעיני ומצביע על חשש כי כניסתה של העותרת לישראל עלולה לסכן את שלום הציבור ובטחונה. נציין, כי במסגרת שיקול דעתו של המפקד הצבאי נבחנה אף העובדה כי ההיתר המתבקש על ידי העותרת הנו רק לצורך ביקור המתבצע במסגרת הסדרי הביקור המאורגנים על ידי הצלב האדום. יחד עם זאת, ונוכח העובדה כי במקרה זה קיים חשש כי עצם כניסתה של העותרת לישראל כמו גם בעצם פגישתה עם בעלה הכלוא בבית הכלא בישראל, תהא סכנה לביטחון האזור והמדינה, מתנגד המשיב לבקשת העותרת לקבלת היתר לכניסה לישראל לצורך ביקור בעלה.

כאמור, בקשתה של העותרת, כי תותר כניסתה לישראל לצורך ביקור בעלה נבדקה על ידי המשיב בהתאם לקריטריונים המנחים אותו בבחינה בקשות לכניסה לישראל לצורך ביקור בני משפחה כלואים או עצורים. קריטריונים אלו משקפים איזון ראוי בין הרצון והנכונות לאפשר לאסיר/עצור ולבני משפחתו לפגוש איש את רעהו, לבין השיקולים הביטחוניים הקיימים בעניין זה.

כפי שפורט בתגובות לעתירות קודמות שהוגשו בנושא ביקורי עצורים וכלואים המוחזקים במתקני כליאה בישראל, למשיב אין כל התנגדות עקרונית לקיום ביקורי המשפחות, והוא מועל בהתמדה, על אף הקשיים הביטחוניים והמנהלתיים הרבים הכרוכים בכך, על מנת לאפשר קיומם של ביקורים אלו.

כאמור, במקרה שבפנינו גורמי הביטחון התנגדו לאפשר את כניסתה של העותרת לישראל, וזאת בשל קיומו של מידע מודיעיני הקיים בעניינה המצביע על כך כי בהתרת כניסתה של

העותרת לישראל, לצורך ביקור בעלה הכלוא, יש כדי לסכן את בטחון הציבור וקיים חשש כי תנוצל לפגיעה בשלום הציבור ובביטחונו.

13. לאור כל האמור יטען המשיב, כי החלטת המפקד הצבאי לסרב לבקשת העותרת להיכנס לישראל לשם ביקור בעלה הכלוא, הייתה החלטה סבירה שנתקבלה משיקולים ענייניים, ומשכך אין עילה להתערבות בית המשפט הנכבד בהחלטה כאמור.

14. נוכח כל שפורט לעיל יטען המשיב כי דין עתירה זו להידחות, בהעדר עילה להתערבות בהחלטת המשיב שלא להתיר את כניסתה של העותרת לישראל לצורך ביקור בעלה הכלוא.

היום, כ"ג חשוון תשס"ח
04 נובמבר 2007

דניאל מארקס
עוזרת לפרקליט המדינה